

SINDIKAT KBC ZAGREB

Zagreb, 15. travanj 2024.

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE
URED PREDSJEDNIKA VLADE

- n/p Andrej Plenković, premijer

OTVORENO PISMO

Poštovani premijeru,

Vaša izjava u jednom od medija od 15. travnja 2024. da je „osnovni cilj ove povijesne reforme koeficijenata da zaposleni u tim službama dobiju jednaku plaću za jednak rad neovisno o tome u kojem resoru ili službi je netko zaposlen, te da je Vladina logika bila da oni s manjim plaćama dobiju veće povećanje“ je izjava koja se protivi stvarnim činjenicama zbog katastrofalne primjene Uredbe o nazivima radnih mjesta i novim koeficijentima za obračun plaće u javnim službama, prije svega u sustavu zdravstva.

Vjerojatno ste u pravu kada ističete činjenicu da zaposlenim u javnim službama plaće rastu u prosjeku za 13,5 posto i Sindikat Kliničkog bolničkog centra Zagreb bi to kao činjenicu mogao prihvatiti da su u stvarnosti svi radnici to povećanje i osjetili, **ali nisu**. Naprotiv, neki su **dobili istu ili čak manju** osnovnu bruto plaću o odnosu na veljaču i ranije razdoblje i tu prvenstveno mislimo na radna mjesta IV. vrste, odnosno radnike kojima je uvjet za radno mjesto završena osnovna škola, te visokoobrazovane zdravstvene radnike koji još uvijek dobivaju plaću kao prvostupnici.

Hvaliti se da ste i tim kategorijama radnika podigli plaću i to puno više od ovih 13,5 % za nas je ponižavajuća i nadasve neprihvatljiva demagogija koja se već izvjesno vrijeme provodi putem medija.

Istina i jedina prava istina je da tim radnicima **niste povećali plaću**, već ste radnike sa završenom osnovnom školom tek izvukli iz dubokog gliba, točnije iz gliba plaća ispod zakonom propisanog minimuma, a nasuprot njima visokoobrazovani zdravstveni kadar niste valorizirali kao ostale akademske kolegice i kolege. U vremenu u kojem živimo to je krajnje nedopustivo, a politiku plaća u zdravstvu smatramo „promašenom pričom“.

Ukidanjem dodatka na ime posebnih uvjeta rada, osobito dodatka na ime rada u području vrlo visokog i visokog rizika, ukidanjem privremenog inflacijskog dodatka od 100 eur, ukidanjem uplate države do zakonom propisanog minimuma, radnicima s osnovnom školom omogućili ste isplatu **tek iste ili čak manje** osnovne bruto plaće.

Prvenstveno tu mislimo na **peračice laboratorijskog posuđa, pomoćne radnike u prosekturi i obdukcijama, pomoćne radnike u centralnoj sterilizaciji, pomoćne radnike u kuhinji, spremačice koje rade na odjelima vrlo visokog i visokog rizika prvenstveno na odjelima onkologije, odjelima gdje se primjenjuju otvoreni izvori zračenja, odjelima gdje se liječe oboljeli od tuberkuloze, odjelima intenzivne njege i liječenja, rađaonici, dijalizi, transfuziji, patologiji, operacijskim salama, hitnom prijemu, u centralnoj pripremi citostatika i sl.** koji s gorčinom mogu reći da su i dalje ostali „nevidljivi“, poniženi, prevareni i obezvrijeđeni do krajnjih granica ljudskog i radničkog dostojanstva, dok je država postala glavni dobitnik u ovoj „priči“ prepunoj praznih obećanja.

Primjera i apsurda u zdravstvu ima nebrojeno pa tako za njihovim plaćama puno ne zaostaju niti radnici u tehničkoj službi, vatrogasci i zaštitari, domari, voditelji kuhinje s plaćom običnog kuhara-slastičara, bolničari, njegovatelji i slično.

Nedopustivo je također da i dalje **magistar medicinsko-laboratorijske dijagnostike, magistar radiološke tehnologije, magistar fizioterapije, magistar sestrinstva i magistar primaljstva** unatoč činjenici da je visokoobrazovani zdravstveni radnik dobiva plaću kao prvostupnik u usporedbi sa magistrum sestrinstva koja je valorizirana ako je glavna sestra klinike ili zavoda ili pak radi na nekom specifičnom radnom mjestu. Kraći kraj su pak izvukle njene kolegice i kolege ako su glavne sestre/tehničari dnevne bolnice i poliklinike, a magistre primaljstva da i ne spominjemo.

Zbog toga je krajnje nedopustivo da glavni inženjer ili glavni fizioterapeut klinike, kliničkog zavoda, zavoda ili poliklinike iako ima diplomu VII. stupnja **magistra medicinsko-laboratorijske dijagnostike, magistra radiološke tehnologije ili magistra fizioterapije** i dalje dobiva plaću kao prvostupnik u odnosu na magistrum sestrinstva na istom položaju ili radnom mjestu pa Vaša „mantra - jednaka plaća za jednaki rad“ pada u vodu.

Nedopustivo je da se radnici Kliničkog bolničkog centra Zagreb s koeficijentima za obračun plaće tretiraju na jednaki način kao radnici u drugim zdravstvenim ustanovama unatoč činjenici da imaju daleko veću radnu opterećenost i izloženost stresu, veću odgovornost, više specifičnih znanja i vještina potrebnih za rad u najvećoj „Nacionalnoj sveučilišnoj bolnici – Nulte kategorije“.

Pacijentima iz cijele Hrvatske vrata ove ustanove širom su otvorena, ali ne i državna blagajna, pa kada njezin zaposlenik bez previše mudrovanja shvati da **za istu plaću može raditi puno manje** u nekoj drugoj javnoj ustanovi, onda nas ne treba čuditi činjenica zašto radnici iz mjeseca u mjesec daju sve više otkaza. Neusklađenost između rada i primanja ne samo da demotivira postojeće radnike, već odvraća i potencijalno nove.

Pitamo se što je stvarni razlog „politike“ urušavanja javnog zdravstva i rada ustanove kao što je Klinički bolnički centar Zagreb? Pitanje ćemo ostaviti nedorečenim...

S poštovanjem,

Tanja Leontić
predsjednica
Sindikata KBC Zagreb